

Mål T-283/02

EnBW Kernkraft GmbH **mot** **Europeiska gemenskapernas kommission**

"TACIS-programmet — Tjänster som tillhandahållits beträffande ett kärnkraftverk i Ukraina — Utebliven betalning — Förstainstansrättens behörighet — Skadeståndstalan — Utomobligatoriskt ansvar"

Förstainstansrättens dom (fjärde avdelningen) av den 16 mars 2005 II - 915

Sammanfattning av domen

1. *Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Villkor — Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som syftar till att ge enskilda rättigheter — Institution som helt saknar utrymme för skönsmässig bedömning — Mindre överträdelse av gemenskapsrätten kan vara tillräcklig*
(Artikel 28, andra stycket EG)

2. *Gemenskapsrätt — Principer — Skydd för berättigade förväntningar — Villkor*

1. När det gäller gemenskapens ansvar för skada som har vållats enskilda, skall det agerande som läggs institutionen till last utgöra en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som har till syfte att ge enskilda rättigheter. Det avgörande kriteriet, för om villkoret att överträdelsen skall vara tillräckligt klar är uppfyllt, är att den berörda gemenskapsinstitutionen på ett uppenbart och allvarligt sätt har överskridit gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning. Om institutionen i fråga endast förfogar över ett i hög grad begränsat eller till och med obefintligt utrymme för skönsmässig bedömning, kan även en mindre överträdelse av gemenskapsrätten räcka för att det skall vara fråga om en tillräckligt klar överträdelse.

(se punkt 87)

2. Rätten att göra anspråk på skydd för berättigade förväntningar, vilken utgör en av gemenskapens grundläggande principer, tillkommer enligt fast rättspraxis varje enskild som befinner sig i en situation av vilken det framgår att gemenskapsadministrationen, genom att ge tydliga försäkringar, har väckt grundade förhoppningar hos denne.

Oavsett i vilken form de har lämnats utgör tydliga, ovillkorliga och samstämmiga uppgifter från behörig och tillförlitlig källa en sådan försäkran. Där emot kan ingen med framgång göra gällande att denna princip har åsidosatts om administrationen inte har gett någon tydlig försäkran.

Härav följer att en ekonomisk aktör inte kan åberopa en sådan princip med hänvisning till muntliga försäkringar som kommissionen nekar till att ha lämnat och som inte får stöd av handlingarna i målet.

Denna princip kan inte heller åberopas när, i avsaknad av en slutgiltig överenskommelse med kommissionen, den senare begärt att sökanden skall framlägga vissa kontraktsförslag, då denna omständighet ingår som ett led i normala avtalsförhandlingar och då kommissionen inte har lockat den berörda aktören att överskrida de risker som hör till dess ekonomiska verksamhet.

(se punkterna 89, 92 och 100)